

de Rechtspraak

Raad voor de
rechtspraak

De minister voor Rechtsbescherming
dhr. F.M. Weerwind
Postbus 20301
2500 EH Den Haag

Afdeling strategie

bezoekadres
Kneuterdijk 1
2514 EM Den Haag

correspondentieadres
Postbus 90613
2509 LP Den Haag
www.rechtspraak.nl

datum 10 april 2024
e-mail wetgeving.rvdr@rechtspraak.nl
onderwerp Advies Besluit bescherming slachtoffergegevens

Geachte heer Weerwind,

Bij brief van 12 februari 2024, verzocht u de Raad voor de rechtspraak (de 'Raad') advies uit te brengen inzake het Besluit bescherming slachtoffergegevens in processtukken (het 'Besluit').

HET BESLUIT

De Rechtspraak stelt voorop dat dit een voor de dagelijkse praktijk van de strafrechtspraak belangrijk Besluit is dat op zichzelf zal kunnen bijdragen aan de belangen van slachtoffers. Nu de wet is aangepast naar aanleiding van een amendement, heeft er geen formele consultatie plaatsgevonden, terwijl daartoe in het licht van uitvoeringsaspecten en -consequenties zeker aanleiding bestaat. In dit advies wordt daarop alsnog ingegaan, juist omdat het voor de praktijk zo'n belangrijk Besluit is. Het advies sluit deels aan bij en bouwt voort op opmerkingen die zijdens de Rechtspraak eerder in overleggen met betrekking tot deze materie zijn gemaakt.

Het genoemde amendement betreft een amendement op de Wet uitbreiding slachtofferrechten (Stb. 2021,220) van de Tweede Kamerleden Van Wijngaarden en Van Toorenburg, waarmee aan artikel 149a van het Wetboek van Strafvordering (Sv) twee artikelleden zijn toegevoegd (Kamerstukken II 2020/21, 35349, nr. 7). Het aangepaste wetsvoorstel is inmiddels door de Tweede en Eerste Kamer aangenomen en de Wet uitbreiding slachtofferrechten is in het Staatsblad gepubliceerd (Wet van 21 april 2021, Stb. 2021, 220).

Het nog in werking te treden artikel 149a lid 3 (nieuw) Sv strekt ertoe dat in (proces)stukken bepaalde bij algemene maatregel van bestuur (AMvB) aan te wijzen gegevens in het belang van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van het slachtoffer onvermeld blijven in bij die AMvB te bepalen gevallen, tenzij deze gegevens voor door de rechter te nemen beslissingen redelijkerwijs van belang kunnen zijn. Het Besluit dat nu ter consultatie voorligt, is deze betreffende AMvB, die bepaalt welke gegevens in welke gevallen moeten worden weggelaten.

Na overleg met de gerechten, adviseert de Raad als volgt.¹

¹ De Raad voor de rechtspraak heeft op grond van artikel 95 van de Wet op de rechterlijke organisatie een wettelijke adviestaak met betrekking tot nieuwe wets- en beleidsvoorstellen die gevolgen hebben voor de rechtspraak. De adviezen worden vastgesteld na overleg met de gerechten. De Raad voor de rechtspraak is een adviescollege in de zin van artikel 79 en 80 van de Grondwet. Bij het

Raad voor de
rechtspraak

datum 10 april 2024

pagina 2 van 9

ADVIES

De Raad begrijpt de wens onnodige privacy-schendingen van slachtoffers zoveel mogelijk te voorkomen. Terecht wordt aan de andere kant overwogen dat onvermijdelijk is dat in het strafproces om processuele redenen zekere inbreuken op de privacy van slachtoffers zullen blijven plaatsvinden en dat dit deels ook niet zal zijn te vermijden.

In het navolgende gaat de Raad in op het belang van een goed werkproces voor het geval het nodig is alsnog gegevens te verstrekken aan de rechter en op de vraag of het altijd in het belang is van het slachtoffer/de benadeelde partij om diens persoonsgegevens af te schermen.

Werkproces is noodzakelijk voor uitvoerbaarheid

In bepaalde gevallen kunnen de persoonsgegevens van het slachtoffer, zoals bedoeld in artikel 1 van het Besluit, in de praktijk nodig zijn voor door de rechter te nemen beslissingen. Bijlage 1 bij dit advies geeft een (niet-uitputtend) overzicht van verschillende praktijksituaties in het strafproces waarin die persoonsgegevens relevant zijn. Dat kan beslissingen van de rechter betreffen maar ook zal zich gaan voordoen dat die informatie gebruikt moet worden bij de voorbereiding en/of uitvoering daarvan (door de griffies van de gerechten). Daaruit volgt dat de juridische term 'redelijkerwijs van belang voor de rechter te nemen beslissing' niet te strikt moet worden uitgelegd om in de praktijk goed werkbaar te kunnen zijn. In de Nota van Toelichting (NvT) wordt ook een aantal goede voorbeelden gegeven van gevallen waarin persoonsgegevens van belang kunnen zijn voor de rechterlijke beslissing (p.6). Soms zullen deze relevante gegevens niet zijn opgenomen in de overige delen van het dossier. Dan kunnen in de praktijk problemen ontstaan.

Het zal in de praktijk gaan voorkomen dat bijvoorbeeld een opsporingsambtenaar een verkeerde inschatting heeft gemaakt van de strafvorderlijke relevantie van de persoonsgegevens en het is ook goed mogelijk dat die relevantie pas op een later moment in het proces blijkt. In de NvT staat dat deze gegevens dan alsnog 'direct' (p. 4) of 'onverwijld' (p. 6) aan de rechter (en zoals hiervoor genoemd zou hier ook de griffie(r) onder moeten vallen) moeten worden verstrekt. Het (praktische) belang hiervan is bij de uitvoeringsanalyse door de Raad reeds benadrukt (NvT, p. 11). Indien deze verstrekking van informatie niet onverwijld gebeurt, is dat een belangrijk bezwaar bij de praktische uitvoerbaarheid van dit Besluit. Dan leidt weglating van gegevens namelijk mogelijk tot belemmering van de rechterlijke oordeelsvorming en/of vertraging of stagnatie van de voortgang van de strafzaak. De Rechtspraak heeft er bij voorbereidende overleggen bij herhaling op gewezen dat goede afspraken hierover randvoorwaardelijk zijn voor de praktische werkbaarheid van het Besluit. De Rechtspraak ziet hier potentiële en reële risico's.

opstellen van zijn adviezen beoordeelt de Raad de voorgenomen wet- en regelgeving in het bijzonder op de gevolgen voor de organisatie en de werklust van de gerechten en op de (praktische) toepasbaarheid en uitvoerbaarheid. Rechteren zijn bij de behandeling van individuele zaken niet gebonden aan de inhoud van de wetgevingsadviezen van de Raad voor de rechtspraak.

Raad voor de
rechtspraak

datum 10 april 2024

pagina 3 van 9

In de NvT wordt behalve met een enkele suggestie niet ingegaan op de wijze waarop die informatieverstrekking dan onverwijld moet gaan plaatsvinden. De gedachte is kennelijk dat in een latere (implementatie) fase een werkproces wordt ontwikkeld door het OM, in samenspraak met de Rechtspraak. De NvT noemt als mogelijke werkwijze het opmaken van een aanvullend proces-verbaal met de gevraagde gegevens. Dat kost echter tijd en is niet ‘onverwijld’.

‘Onverwijld’ verschaffing van de gegevens kan bijvoorbeeld van belang zijn in situaties waarin de rechter snel een beslissing moet nemen, zoals bij de voorgeleiding door de rechter-commissaris (en ook bij de raadkamer gevangenhouding). Het zal gaan voorkomen dat dan voor het eerst blijkt dat bepaalde informatie toch relevant is. Het gaat dan om situaties waarin de rechter bijvoorbeeld via bijzondere voorwaarden bij de schorsing een verplichting wil opleggen aan de verdachte, zoals een contactverbod of gebiedsverbod (en daarvoor relevante gegevens niet bekend zijn) of zich bewijsvragen voordoen. Dat kan verband houden met een verweer van de advocaat of een voorgestelde afdoeningsmodaliteit. Het kan zich ook voordoen bij politierechterzittingen, waarin de rechter meteen uitspraak wil doen en bijvoorbeeld een gebieds- of contactverbod wil opleggen, gekoppeld aan een schorsing van de voorlopige hechtenis of als bijzondere voorwaarde bij een voorwaardelijke straf.

Het ontbreken van contactgegevens van het slachtoffer kan verder meebrengen dat bijvoorbeeld (de griffie van) het gerecht het slachtoffer niet tijdig kan informeren over wijzigingen kort voor de terechtzitting, zoals wijzigingen van het tijdstip, de zittingslocatie of de beslissing dat de zaak toch niet inhoudelijk zal worden behandeld of op voorhand wordt aangehouden. Dat gebeurt soms kort voor de zitting, met als risico dat die informatie het slachtoffer mogelijk te laat bereikt.

Ter illustratie van het belang van dit punt wordt gewezen op de praktijkervaring die inmiddels is opgedaan met het weglaten van de adresgegevens uit de correspondentie tussen het OM en het slachtoffer/benadeelde partij. Het komt met enige regelmaat voor dat deze niet verschijnt ter zitting, wat niet verplicht is. De rechter kan dan echter niet controleren of de oproeping correct is, wat noodzakelijk is omdat het een recht is om te verschijnen. Het blijkt dat de officier van justitie of de advocaat-generaal dan vaker hierover niet direct de vereiste duidelijkheid kan verschaffen. Dat leidt dan in beginsel tot een aanhouding, immers, de belangen van het slachtoffer/benadeelde partij moeten in acht worden genomen. Aan de andere kant, wanneer de behandeling van de zaak wordt aangehouden leidt dit tot onwenselijke vertraging, een langere doorlooptijd en verlies van zittingscapaciteit. Als daartoe niet wordt besloten staat het slachtoffer/benadeelde partij mogelijk met lege handen.

Uitgangspunt van dit Besluit lijkt te zijn dat het standaard weglaten van persoonsgegevens van het slachtoffer in het belang van het slachtoffer is. Uit het voorgaande blijkt dat dit op basis van informatie uit de praktijk niet per definitie het geval is en dat bij bredere toepassing, conform het Besluit, zich in de praktijk situaties kunnen gaan voordoen, waarin het gerechtvaardigde belang van het slachtoffer juist niet wordt gediend.

Raad voor de
rechtspraak

datum 10 april 2024

pagina 4 van 9

De Raad vindt daarom dat tussen de betrokken instanties, in ieder geval het OM en de Rechtspraak, een werkproces moet zijn vastgesteld alvorens het Besluit in werking kan treden. Dit teneinde onverkwikkelijke situaties en onnodige aanhoudingen van rechterlijke beslissingen te voorkomen. De Raad was en is bereid aan een dergelijk overleg deel te nemen. Zonder een deugdelijk werkproces/afspraken ontraadt de Raad inwerkingtreding van het Besluit.

Belang van het slachtoffer is gediend met zorgvuldige afweging ‘bij de bron’

De wijze waarop met name politieambtenaren en andere functionarissen die een rol spelen bij het verstrekken van informatie die voor door de rechter te nemen beslissingen redelijkerwijs van belang kunnen zijn, hun taak bij de uitvoering van het Besluit gaan vervullen, zal voor de rechtspraak uitermate belangrijk zijn. Zij zullen in voorkomend geval telkens een dergelijke afweging moeten maken. Terecht wordt daarop in de NvT gewezen. De Rechtspraak benadrukt dat dat vraagt om terzake doende kennis (opleiding?) bij de betrokkenen ‘bij de bron’. Wat kan zonder processueel risico juridisch worden weggelaten, wat niet, wat kunnen processuele consequenties in het verdere verloop van een strafzaak zijn? Wat betekent het bijvoorbeeld voor het verloop en zelfs de uitkomst van de zaak als een voor het bewijs relevant gegeven van het slachtoffer ontbreekt en dit pas laat of te laat wordt onderkend? Wat betekent dat voor het adequaat kunnen voeren van de verdediging?

Ook voor de (onderbouwing van de) vordering benadeelde partij zal het nodig zijn voldoende informatie te verschaffen. In de NvT staat in de paragraaf over ‘overige processtukken’ (zoals de vordering benadeelde partij) dat ook dan het onnodig vermelden van slachtoffergegevens zoveel mogelijk moet worden tegengegaan. Zie p. 8 onderaan: *‘Daarbij is van belang dat deze verantwoordelijkheid [voor het niet vermelden van gegevens] zich ook uitstrekt tot gegevens waaruit de identiteit of het adres van het slachtoffer indirect kan worden afgeleid, bijvoorbeeld het adres van een huisartsenpraktijk.’* Als de identiteit van het slachtoffer echter niet blijkt uit een letselverklaring, is de bewijswaarde van die letselverklaring kwetsief, zowel in de strafzaak als voor de eventuele onderbouwing van een vordering benadeelde partij. De Raad vraagt zich bovendien af of er bij het afschermen van deze gegevens geen problemen kunnen ontstaan bij de inning van een toegewezen vordering of de tenuitvoerlegging van een schadevergoedingsmaatregel. Die gegevens zijn nodig om betaling te kunnen realiseren.

Noodzaak van standaard afschermen en keuze voor slachtoffer?

Lezing van de NvT deed de niet meteen te beantwoorden vraag rijzen of het standaard afschermen in alle gevallen in het belang van het slachtoffer zal zijn. Moet de afscherming altijd alle gegevens betreffen, kan het ook deels? Wat vindt het slachtoffer er zelf van, wat is in zijn of haar belang?

Dit speelt vooral in gevallen waarin er in wezen geen (privacy)noodzaak of mogelijkheid daartoe is voor de afscherming van slachtoffergegevens, bijvoorbeeld omdat de verdachte en het slachtoffer elkaar kennen. Bovendien kunnen reeds bestaande mogelijkheden soms ook uitkomst bieden, zoals domiciliekeuze of (bij concrete dreiging) de constructie van de anonieme of bedreigde getuige. Er zijn ook situaties denkbaar waarin verdachte en slachtoffer ondanks wat er is gebeurd, verder met elkaar

Raad voor de
rechtspraak

datum 10 april 2024

pagina 5 van 9

willen en het enkele afschermen van gegevens daaraan wellicht in de weg staat. Er zijn situaties denkbaar waarin de keuze over afscherming van de gegevens prima aan het slachtoffer zelf kan worden overgelaten.

In het licht hiervan zou overwogen kunnen worden om bijvoorbeeld al op het moment van het doen van aangifte te inventariseren in hoeverre het slachtoffer zelf wil dat gegevens uit stukken worden gehouden, en zo ja welke. Daarbij zou het slachtoffer goed moeten worden geïnformeerd over mogelijke consequenties van die keuze en de alternatieven (zoals domiciliekeuze of verdergaande maatregelen bij een concrete dreiging). Het opnemen van de inventarisatie in hoeverre het slachtoffer wenst dat zijn gegevens onvermeld blijven in stukken, sluit bovendien goed aan bij het Unierecht op het gebied van slachtofferrechten, in het bijzonder bij de overwegingen 54, 55 en 58 van de preambule en art. 4 lid 1 sub c en art. 22 lid 1 van de EU-Richtlijn 2012/29. Bovendien kan zo'n individuele beoordeling –waarvan het OM en de rechter ook kennis zouden moeten kunnen nemen– als positief neveneffect hebben dat de officier van justitie en de rechter in de concrete zaak een beter beeld hebben van de specifieke (beschermings)behoeften van het slachtoffer. Artikel 149a lid 3 (nieuw) Sv biedt volgens de Rechtspraak ruimte voor een AMvB waarin het onvermeld laten van (niet-strafvorderlijk) relevante gegevens afhankelijk wordt gesteld van de specifieke behoeften van het slachtoffer. De Raad merkt het voorgaande op ter nadere overweging.

Risico van schijnveiligheid?

Ten slotte is het van belang, ook bij de voorlichting aan slachtoffers, duidelijk te maken dat dit Besluit geen 100% privacygarantie biedt. Het kan zijn dat in stukken die door anderen dan opsporingsambtenaren of het OM worden geproduceerd toch ook slachtoffergegevens vermeld worden, terwijl dat (zeer) onwenselijk is. Opsporingsambtenaren kunnen zoals gezegd een verkeerde inschatting maken van de relevantie van gegevens en deze daardoor of door een andere vergissing ten onrechte toch in het dossier vermelden. Verder is het denkbaar dat het adres of andere gegevens kunnen worden afgeleid uit processtukken zoals een proces-verbaal van doorzoeking, een beslaglijst of een medische verklaring. In dat opzicht wekt dit Besluit mogelijk verwachtingen bij slachtoffers die niet altijd, of niet volledig en op de juiste wijze waargemaakt kunnen worden. De Raad vraagt hiervoor uitdrukkelijk aandacht.

WERKLAST

Het Besluit heeft geen significante gevolgen voor de werklast van de Rechtspraak. Er kunnen uitvoeringsconsequenties zijn omdat de rechter(-commissaris) om bepaalde gegevens moet verzoeken die alsnog strafvorderlijk relevant worden geacht. Die gevolgen laten zich op dit moment lastig inschatten. Omdat het Besluit over de verdere uitwerking geen informatie bevat, dringt de Raad erop aan dat de uitvoering van het Besluit zodanig wordt ingericht dat op zo'n verzoek onverwijld (zonder vertraging) door het Openbaar Ministerie wordt gereageerd met het verstrekken van de ontbrekende gegevens. Mocht dit in de praktijk anders uitpakken, dan kunnen er uitvoeringsconsequenties ontstaan,

datum 10 april 2024

pagina 6 van 9

bijvoorbeeld extra zittingstijd of het aanhouden van zaken. Er zijn verder geen grote aanpassingen voorzien in systemen en werkprocessen.

CONCLUSIE

De Raad onderschrijft het belang van het Besluit. Het Besluit stuit bij de huidige stand van zaken echter op een aantal bezwaren en potentiële risico's. De Raad vraagt in het bijzonder aandacht voor het belang van een werkproces, vastgesteld voorafgaand aan inwerkingtreding van het Besluit. Verder geeft de Raad u in overweging om het Besluit en met name de bijbehorende NvT op de in dit advies genoemde onderdelen te verduidelijken en eventueel aan te passen.

TOT SLOT

Indien na het uitbrengen van dit advies het Besluit op belangrijke onderdelen wordt gewijzigd, dan wordt de Raad graag in de gelegenheid gesteld daarover aanvullend te adviseren. Met het oog op de voorbereiding van de gerechten op de invoering van het uiteindelijke Besluit, stelt de Raad het op prijs als hij geïnformeerd wordt over de plaatsing van de definitieve tekst in het Staatsblad.

Hoogachtend,

Peter Pulles
Lid Raad voor de rechtspraak.

datum 10 april 2024

pagina 7 van 9

BIJLAGE

Niet uitputtend overzicht van momenten waarop slachtoffergegevens van belang zijn (registratie/ raadpleging van gegevens)

Definitie slachtoffer (art. 51a Sv):

a. Slachtoffer:

1°. degene die als rechtstreeks gevolg van een strafbaar feit vermogensschade of ander nadeel heeft ondervonden. Met het slachtoffer wordt gelijkgesteld de rechtspersoon die als rechtstreeks gevolg van een strafbaar feit vermogensschade of ander nadeel heeft ondervonden;

2°. nabestaande: familieleden van een persoon wiens overlijden rechtstreeks veroorzaakt is door een strafbaar feit.

b. Familieleden: de echtgenoot, de geregistreerde partner dan wel een andere levensgezel van het slachtoffer, de bloedverwanten in rechte lijn de bloedverwanten in de zijlijn tot en met de vierde graad en de personen die van het slachtoffer afhankelijk zijn;

Politie (en andere opsporingsambtenaren):

- Informatief gesprek (bij zedendelict)
- Aangifte (bij vermogensdelict ook goederenbijlage)
- Informeren slachtoffer over slachtofferrechten
- Informeren Slachtofferhulp Nederland
- Aanvullend (getuigen)verhoor slachtoffer
- Verhoor gezinsleden
- Buurtonderzoek (horen van buurtbewoners)
- Sporenonderzoek (ook proces-verbaal van verwondingen slachtoffer)
- Overig technisch/deskundigenonderzoek
- Bijzondere opsporingsmethoden (kunnen ook slachtoffer raken: observatie, telefoontap)
- Medisch onderzoek slachtoffer
- Overige processen-verbaal van bevindingen
- T.b.v. voorgeleiding en raadkamer gevangenhouding: samenvattend relaas van de stand van het onderzoek
- Bewijs van ontvangst (teruggave van inbeslaggenomen voorwerpen aan slachtoffer)

OM:

- Toezenden en ontvangst wensenformulier (ook in hoger beroep) en schadeformulier
- Opdracht tot en toevoegen aan dossier van aanvullende processen-verbaal politie.
- Opdracht tot en toevoegen aan dossier reclasseringsadvies (t.b.v. voorgeleiding, raadkamer gevangenhouding, inhoudelijke behandeling). Het reclasseringsadvies kan een advies bevatten over bijzondere voorwaarden bij schorsing voorlopige hechtenis of een voorwaardelijke straf/maatregel.

Raad voor de
rechtspraak

datum 10 april 2024

pagina 8 van 9

- Beslissen op verzoeken van slachtoffers om inzage/verstrekking (en vertaling van) processtukken.
- Beslissen op verzoeken van slachtoffers tot voegen van stukken aan strafdossier.
- Oproepen tolk voor slachtoffer.
- Toezenden zittingsbrief/oproep. Let op verschil tussen: slachtoffer, spreekgerechtigde (procesdeelnemer) en benadeelde partij (procespartij).
- Toevoegen schriftelijke slachtofferverklaring aan dossier.
- Begeleiden slachtoffer.
- Toezenden aan slachtoffer van informatie over voorlopige hechtenis.
- Vordering bewaring/(verlenging) gevangenhouding.
- Informeren over uitspraak en eventueel rechtsmiddel

Rechtspraak:

- Voorgeleiding rechter-commissaris (beslissing over in verzekeringstelling en voorlopige hechtenis, eventueel schorsen onder voorwaarden vh, met beschermingsbevelen t.b.v. slachtoffer)
- Raadkamer gevangenhouding (beslissing over voorlopige hechtenis, eventueel schorsen onder voorwaarden vh, met beschermingsbevelen t.b.v. slachtoffer)
- Pro forma en regie zitting (proces-verbaal van aanhouding ter terechtzitting, inclusief opdracht aan OM tot kennisgeving aan slachtoffer van volgende zittingsdatum)
- Mogelijke tussentijdse beslissingen over voorlopige hechtenis indien de verdediging om opheffing/schorsing daarvan verzoekt (inclusief mogelijkheid tot beschermingsbevelen).
- Onderzoekshandelingen rechter-commissaris, waaronder het horen van slachtoffer als getuige (let op: kabinet RC roept getuige op + wettelijke voorschriften voor verifiëren identiteit + getuigenverhoor in aanwezigheid van verdediging).
- Machtiging (RC) aan officier van justitie tot weigeren inzage/voegen stukken strafdossier op verzoek van slachtoffer.
- Tijdens onderzoek op de terechtzitting: beslissen op verzoeken slachtoffers m.b.t. kennisneming van stukken uit strafdossier.
- Inhoudelijke behandeling ter terechtzitting, waaronder controleren of de procesdeelnemers correct zijn opgeroepen voor de zitting (mogelijk nog een keer aanhouden vanwege ziekte/verhinderingsprocespartijen of onduidelijkheid over correcte oproeping van procesdeelnemers). Denk hierbij ook aan: begeleiding slachtoffer door receptie/centrale informatiebalie/gerechtsbode.
- Uitspraak (vonnis bevat beslissing op vordering benadeelde partij en eventuele beschermingsmaatregelen t.b.v. het slachtoffer).
- Griffie van het gerecht informeert benadeelde partij uit eigen beweging (of slachtoffer dat daarom verzoekt) over uitspraak.
- Instellen hoger beroep (benadeelde partij kan oorspronkelijke vordering tot schadevergoeding in hoger beroep handhaven als deze door de rechtbank niet volledig is toegewezen, OM stuurt daarvoor een brief/formulier aan de benadeelde partij).

Raad voor de
rechtspraak

datum 10 april 2024

pagina 9 van 9

- Bij eventueel hoger beroep: vergelijkbare stappen als hiervoor, in het bijzonder informeren slachtoffer.
- Na hoger beroep nog mogelijkheid tot beroep in cassatie (ook voor benadeelde partij).
- Na beroep in cassatie kan een zaak door de Hoge Raad weer worden teruggewezen naar gerechtshof om opnieuw recht te doen. Dan kunnen de stappen als hiervoor vermeld zich herhalen.

Bijzonderheden:

- Tussentijdse mediation in strafzaken
- Beklag tegen niet vervolgen (door slachtoffer op grond van art. 12 Sv)

Tenuitvoerlegging:

- Als de uitspraak van de rechter dadelijk uitvoerbaar is of als de uitspraak onherroepelijk is geworden, kan deze (of kunnen onderdelen daarvan) worden ten uitvoer gelegd.

Bijzonderheden:

- Slachtoffer wordt geïnformeerd over detentieverloop/invrijheidstelling veroordeelde;
- Slachtoffer wordt (in de toekomst) geraadpleegd bij voorbereiden van beslissing door OM over de voorwaardelijke invrijheidstelling;
- CJIB incasseert een t.b.v. de benadeelde partij opgelegde schadevergoedingsmaatregel bij veroordeelde en keert schadevergoeding (of voorschot) uit aan benadeelde partij;
- Uitvoeringsketen wordt door CJIB/AICE geïnformeerd over bijzondere voorwaarden (waaronder gebieds- of contactverbod). Indien wordt geconstateerd dat voorwaarden worden overtreden, kan vordering (voorlopige) tenuitvoerlegging volgen.
- Bijzondere procedures voor de rechter die nog kunnen volgen zijn o.a.: vordering tenuitvoerlegging voorwaardelijke straf/maatregel, omzetting taakstraf in vervangende hechtenis, tussentijdse toetsing ISD-maatregel, verlenging tbs-maatregel en voorwaardelijke beëindiging dwangverpleging (minister wil hier spreekrecht voor slachtoffers introduceren), vordering tenuitvoerlegging GVM (Wet langdurig toezicht), uitstel/afstel/herroeping voorwaardelijke invrijheidstelling.